

HORTONOMI

HORTONOMEN

1/2012

HORTONOMIEN YHDISTYS RY - vuodesta 1925

Hortonomien Yhdistys ry on puutarhaopistoista ja alan ammattikorkeakouluista valmistuneiden hortonomien aatteellinen yhdistys. Sen tarkoituksena on edistää jäsentensä ammatillisia tietoja ja taitoja järjestämällä kursseja, kustantamalla julkaisuja ja lehteä, sekä valvoo kannanotton koulutuksen, työolojen ja palkkauksen kehittymistä.

PUHEENJOHTAJA

Tellervo Sumanen

Torpantie 12, 13210 HÄMEENLINNA

gsm 050 388 3190

tellervo.sumanen@hortonomienyhdistys.fi

VARAPUHEENJOHTAJA

Tapio Järvinen

gsm 044 778 5321, 040 500 9305

tapio.jarvinen@hortonomienyhdistys.fi

SIHTEERI

Eila Sihvola

gsm 040 761 8184

eila.sihvola@hortonomienyhdistys.fi

VARAINHOITAJA

Ammi Malkamäki

gsm 040 701 0205

ammi.malkamaki@hortonomienyhdistys.fi

JÄSEN Ari Pipatti

ari.pipatti@hortonomienyhdistys.fi

JÄSEN Jani Pitkäranta

jani.pitkaranta@hortonomienyhdistys.fi

JÄSEN Taina Suonio

taina.suonio@hortonomienyhdistys.fi

1. VARAJÄSEN Leena Tonteri

gsm 0400 511 699

tonlee@welho.com

2. VARAJÄSEN Mira Innala

Kotisivuillemme entistä helpommin
www.hortonomienyhdistys.fi

HORTONOMI - vuodesta 1988

HORTONOMI on Hortonomien Yhdistys ry:n jäsenlehti, joka lähetetään jäsenten lisäksi puutarha-alan oppilaitoksille, viranomaisille ja liikelaitoksille. Lehdessä käsitellään tasapuolisesti eri työtehtävissä olevien hortonomien asioita. Jäsentiedotusten lisäksi julkaistaan ammattikuntaa kiinnostavia artikkeleita, mielipidekirjoituksia sekä kaupallisia tiedotteita. Kirjoitukset ovat kirjoittajien omia kannanottoja.

PÄÄTOIMITTAJA

TOIMITUSSIHTEERI

KANSI

TAITTO

PAINOPAIKKA

ILMOITUSHINNAT

Tellervo Sumanen, tellervo.sumanen@hortonomienyhdistys.fi

Eila Sihvola, eila.sihvola@hortonomienyhdistys.fi

Tiia Helvilä

Susanna Lappalainen, taitto@hortonomienyhdistys.fi

Kopijyvä, Tampere 2012

musta-v. 1/1s. 215 €, 1/2s. 124 €, 1/3s. 82 €, 1/4s. 62 €, 1/8s. 36 €

4-väri 1/1 takasivu 370 €, sisäsivu 360 €, 1/2 takasivu 205 €, sisäsivu 185 €

ISSN 0786-325X

Lehti ei vastaa kirjoituksista tai ilmoituksista aiheutuneista mahdollisista vahingoista eikä mahdollisista virheistä kirjoituksissa tai ilmoituksissa. Mikäli ilmoitus jää pois lehdestä johtuvista syistä, lehti julkaisee ilmoituksen seuraavassa numerossa ilman lisämaksua.

1/2012

2

KAUPUNKI JA MAASEUTU

Puutarhakuvia etsitään!	4
Pääkirjoitus	5
1990-luvun lama, opittiinko siitä mitään?	6
Kaupunkiviljely meillä ja muualla	9
Viherkatot, kaupungin viides ulottuvuus	11
Matka Müncheniin	13
Intensiiviviikko Hollannissa	19

PUUTARHAKUVIA ETSITÄÄN!

Lepaan Puutarhamuseo valmistelee ensi kesäksi näyttelyä Puutarhaharrastus Suomessa. Näyttely kertoo harrastuksen (myös viljelypalstojen ja kesämökkien puutarhojen) muuttamisesta Suomessa lähinnä 1900-luvulla. Myös viime aikoina tapahtuneet pihauudistukset, erilaiset rakenteet ja kalusteet kuvissa kiinnostavat. Mikäli kuvissa on ihmisiä, heiltä kannattaa kysyä lupa mahdolliseen julkaisemiseen.

Museo lainaa (skannaa ja palauttaa) paperikuvat, sähköiset kuvat kannattaa lähettää esim. cd:llä sähköpostin kokorajoituksen vuoksi.

Kiitos etukäteen!

Lähetysosoite:
Lepaan Puutarhamuseo, Tiina Kaila
Lepaantie 129, 14610 Lepaa

Tellervo Sumanen puheenjohtaja

TULEVAISUUDEN HORTONOMIT

Joutomaiden hyötykäyttö, kasvillisuuden vaaliminen ja ruoan kasvattaminen on lisännyt suosiotaan kaupunkikuvassa. Trendi on kasvattanut suosiotaan pidemmän aikaa maailmalla, mutta on jalkautumassa meillekin. Yhdistyksen Tammikuun kurssi 26.1.2012 Helsingin Tilastokeskuksessa syventyy näihin ajankohtaisiin aiheisiin.

Entä miltä näyttää hortonomikoulutus tulevina vuosina?

Koulutustarjontaa ja tulevaisuuden näkymiä käydään läpi tämän lehden artikkeleissa.

Näillä tuoreilla aiheilla mennään kohti uutta vuotta.

Iloista Joulua ja reipasta Uutta Vuotta 2012!

1990-LUVUN LAMA, OPITTIINKO SIITÄ MITÄÄN?

Yleistä 1990-luvun lamasta

Suomea kohtasi 1990-alussa kasinotalouden ja rahamarkkinoiden vapauttamisen seurauksena vaikea lama mitä kesti aina vuosikymmenen puoliväliin saakka. Tuotannon arvo laski reilut toistakymmentä prosenttia ja työttömien määrä kipusi yli puoleen miljoonaan. Laman seurauksena lähes kaikki kunnat joutuivat tekemään erilaisia leikkauksia tulokertymän romahtamisen vuoksi.

Kunnat joutuivat miettimään sitä mistä asioista niiden on kaikesta huolimatta pakko huolehtia ja mitkä ovat niitä asioita, joista voidaan tinkiä. Mm. puistot ja virkistysalueet olivat niitä palveluja, joista katsottiin voitavan tinkiä niin rakentamisen kuin ylläpidonkin suhteen kun tiukka paikka tuli eteen.

1990-luvulle leimallisia asioita viheralalla

1990-luvulle tultaessa meillä ei ollut minkäänlaista valtakunnallista viheralueuokitusta joidenkin kuntien omia malleja lukuun ottamatta. Niityt ja muut luonnonmukaiset alueet olivat monelle viheralan ammattilaiselle tuntematon ja käytännössä mahdoton ajatus. Pikemminkin ne koettiin alueiksi, jotka vielä joskus toivottavasti saataisiin rakennetuiksi "oikeiksi" puistoiksi.

Luokituksen syntyyn silloisen ympäristöministeriön esityön pohjalta vaikutti kyllä muikin kuin laman aiheuttama pakkotilanne. Sen käyttöönottoa kuitenkin lama varmasti vauhditti. Asiaa nyt mietittäessä tuntuu se itsestään selvältä mm. luonnon monimuotoisuuden ja alueiden käytön monipuolisuuden näkökulmasta, mutta tuolloin ihanteet olivat toisenlaisia.

Ennen lamaa elettiin myös viheralueiden suunnittelussa ja rakentamisessa suuruuden ihanoinnin aikaa. Toiminta perustui jatkuvan kasvun ajatukselle ja kun rahaa oli, ei tämä juuri silloin aiheuttanut mitään ongelmia. Välttämättä ei ajateltu ylläpidon kustannuksia johtuen osittain siitä, että kunnilla oli käytettävissä paljon ns. tukityöllistettyjä ja muuta ilmaista työvoimaa. Tämä johti siihen, ettei ylläpitokustannuksista tarvinnut hirveästi välittää. Ylläpitokustannuksista piittaamattomuutta kuvaa mm. se, että leikkialueista tehtiin huomattavan laajoja ja käytettiin paljon kalusteita ja kasvillisuutta. Niiden kunnossapito vaati runsaasti työtä.

Kesäukukia käytettiin lähes joka paikassa ja runsaasti. 1970- ja 1980-luvulla tuli muotiin valtavan suuret massaistutukset. Niitä käytettiin sielläkin mihin ne eivät sopineet. Nurmikot ja tienpienitaret mullattiin monesti ihan tarpeettomasti vahvalla multakerroksella, mistä seurasi ylirehevyyttä ja muitakin ongelmia.

Elinkaariajattelu ei ollut vielä lyönyt itseään läpi. Ei ajateltu sitä, että jonakin päivänä rakennettuja alueita tarvitsee myös peruskorjata. Ääneen ei sanottu, etteivät rakenteet ja istutukset ole ikuisia.

Yksi sen ajan termeistä oli ns. kevennetty kunnallistekniikka. Oltiin sitä mieltä että puistojen ja pihojen kaltaiset alueet rakennettiin liian raskain normein. Osin kyllä taustalla oli myös joidenkin tahojen näkemys yllarakentamisesta eli tarpeettomasta ympäristön rakentamisesta.

Tämä kevennetty kunnallistekniikka on kylläkin tullut monessa tapauksessa vuosien saatossa paljon kalliimmaksi kuin mitä olisi käynyt, jos olisi kerralla rakennettu laadukkaasti ja kestävä kehityksen periaatteiden mukaisesti.

Tyypillistä ajalle oli sekin, että asukkaiden toiveet täytettiin hövelisti kun ei ollut luokitusta ja työnjohto jopa kilpaili kuka ”parhaiten” hoitaa oman alueensa. Mittarina oli se mitä enemmän on nykyluokituksen mukaisesti kaikkein korkeimpia luokkia.

Myös organisaatioita paisutettiin jopa ylisuuriksi ja kuntia vertailtaessa ylepeitiin sillä kenellä on eniten alaisia ja mahdollisimman moniportainen organisaatio. Myös itsenäisyys oli suurempi arvo kuin yhteistyö toisten kanssa.

Opittiinko 1990-luvun lamasta jotakin?

Nykyään on itsestään selvää, että tehdään yhteistyötä ja hyödynnetään myös muiden osamista ja resursseja. Niin ikään alueiden luokitukseen perustuva niiden monipuolisuus on itsestään selvä. Yhteistyö maankäytön suunnittelusta alkaen on lisääntynyt koko ajan. Se luo edellytyksiä hyvälle ja monipuoliselle ympäristölle.

Elinkaariajattelu tunnetaan jo nyt, mutta mielestäni sitä ei aina kyllä käytännössä muisteta kun kohteita suunnitellaan ja rakennetaan. Kunnossapidossa joudutaan, jos ei muuten niin kantapään kautta ottamaan realiteetit huomioon. On totta, että alueet tehdään käyttäjiä varten eikä kunnossapitokoneita varten, mutta esim. näinä lumisina talvina on tosiasia, että lumitilaa tarvitaan. Myöskään käsityöhön ei ole ylettömästi varaa.

Tosin nyt voi syystä kantaa huolta siitä, että nyt kun kaikki kilpailutetaan, niin pelkistetäänkö asioita liikaa. Unohduko pääasia eli käyttäjän tarpeet?

Tänä päivänä kuntalaisten omatoimisuuden arvostaminen on lyömässä itseään läpi. Aika on kypsä hyväksymään sen, että käyttäjät ovat ainakin jossain suhteessa parempia asiantuntijoita kuin hallinnon virkamiehet, jotka katsovat asioita ylhäältä käsin.

Kun ajatellaan tulevaisuutta, niin realiteetti on että julkisella sektorilla rahaa kuluu entistä enemmän sosiaali-, terveys- ja koulutuspalvelujen tuottamiseen. Ja kun kuntien tulotkaan eivät loputtomasti kasva, niin jostakin joudutaan taas kerran tinkimään. Tekninen sektori on se mihin kohdistuu säästöpainetta vaikka toisaalta kunnissa arvostetaan mm. infran aikaan saamaa vetovoimaa lisääntymistä. Niin ikään infra osaltaan edistää kuntalaisten terveyttä ja hyvinvointia yms. asioita.

1990-LUVUN LAMA, OPITTIINKO SIITÄ MITÄÄN?

Pelko siitä, etteivät rahat riitä tulevaisuudessa kaikkeen on varmasti aiheellinen ja siihen kannattaa varautua myös meidän sektorilla eritoten kun nykyään rakennetaan paljon ja joskus näitä tämänkin päivän kohteita joudutaan peruskorjaamaan tai kokonaan uusimaan.

Toivottavasti meillä ei tällä kertaa ole samaa vauhtisokeutta mitä kieltämättä 1980-luvun lopulla ennen lamaa oli. Kovasta vauhdista kun usein seuraa se, ettei kaikkea sittenkään tehdä kestäväällä tavalla. talonrakennuspuolella tästä saa tavan takaa lukea lehdistä ja kyllä samaa ilmenee myös täällä infran puolella.

KAUPUNKIVILJELY MEILLÄ JA MUUALLA

Kaupunkiviljely on ruoan kasvattamista kaupungissa. Kaupungeissa on viljelty aina - kaupunkiviljely on itse asiassa vanhempi keksintö kuin kaupungit itse. Kaupungeissa viljely on myös nykypäivää sen noustessa keskusteluun vuonna 2009, kun joukko ympäristöjärjestö Dodo ry:n aktiiveja perusti kokeilumielessä pienen viljelmän radan varteen joutomaalle Helsingin Pasilassa. Kuormalavoista kokoonkyhätystä "laarissa" kasvoi mm. kesäkurpitsaa, punajuurta, porkkanaa ja mangoldia. Suurin osa viljelijöistä oli ruoankasvatuksessa noviiseja, mutta viljelymyksistä saatu suuri sato yllätti ja innoitti. Seuraavana kesänä viljelysten määrä moninkertaistui Helsingin alueella ja levisi myös muihin kaupunkeihin.

Keväällä 2012 Pasilan radanvarsilajelmän viereen on nousemassa kaupunkiviljelypuisto "Kääntöpöytä" kasvihuoneineen. Kääntöpöytä toimii inspiraation paikkana ja tapahtuma- sekä koulutuspaikkana kaikille kaupunkiviljelystä kiinnostuneille. Samaan aikaan yli sata kaupunkilaista lievittää multasormiensa kutinaa viljelemällä yhdistysten ylläpitämällä astia- viljelmillä Kalasatamassa ja Arabianrannassa. Erikokoisia viljelmiä on alkanut nousta myös kerrostalojen pihaille, parvekkeille, tyhjiille tonteille ja muille alikäytössä oleville paikoille. Dodon ohella viljelytoimijoita ovat jotkut kaupunginosayhdistykset, koulut ja nuorisotalot, sekä useat taloyhtiöt sekä sadat yksittäiset kaupunkilaiset.

Viljelyyn kannustamalla dodolaiset haluavat herätellä ihmisiä miettimään, miten heidän syömänsä ruoka on tuotettu. Ruoka on asumisen ja liikkumisen ohella suurin ihmisen hii-
lijalanjaljen kasvattaja, mutta valitsemalla lautaselleen luonnonmukaisesti tuotettuja kau-
den kasviksia omaa jalanjälkeään voi pienentää huomattavasti. Usein ihmisiä huolettaa kaupunkivihannesten puhtaus. Huoli on kuitenkin turha: ilmansaasteet saadaan huuhdeltua kasveista pois vedellä ja kun ruoka kasvatetaan puhtaassa mullassa, on kaupunkiruoaan syö-
minen täysin turvallista.

Maailmanlaajuisesti kaupunkiviljelyä harjoittaa yli 800 miljoonaa ihmistä ja arvioiden mu-
kaan 15-20 prosenttia maailman ruoasta tuotetaan kaupungeissa. Maailmalla kaupungissa
viljelyyn liittyy usein myös urbaani eläinten kasvatus, vesiviljely ja metsätalous, jolloin pu-
hutaan kaupunkimaataloudesta. Kaupunkimaatalous on erityisen yleistä kehittyvien maiden
kaupungeissa, mutta viljely on suosittua myös kehittyneissä maissa. Berliinissä on yli 2000
yhteisöpuutarhaa ja Lontoon viljelypalstoille on jopa kymmenien vuosien pituiset jonot.

Lontoossa on pantu alulle kymmenittäin isompia ja pienempiä ruohonjuuritason projekteja,
jotka kampanjoivat kaupunkiviljelyn puolesta. Mm. Capital Growth -niminen kampanja
pyrkii lisäämällä kaupungin palstatarjontaa parin vuoden kuluessa yli kahdellatuhannella.
Kampanjassa pyritään ottamaan viljelykäyttöön uudenlaisia tiloja, kuten kattoja, taloyh-

tiöiden pihoja tai joutomaita. Lontoon erikoisuus ovat kaupunkimaatilat (city farms), joissa kasvatetaan jopa eläimiä. Ne ovat perinteisiä maatiloja, joita hyödynnetään erityisesti ope-
tuskäytössä.

Kaupunkiviljelystä Berliinistä on hyvä esimerkki Prinsessapuutarha (Prinzessinnengarte), joka on Moritzplatzilla sijaitseva urbaani yhteisöpuutarha. Puutarha perustettiin vuonna 2009 hylätylle maalle ja se rakennettiin alusta saakka liikuteltavaksi. Berliinin kaupunki vuokraa vuokralaiselle maata enimmillään vuodeksi, mistä syystä mobiilisuus on olennaista. Puutarha on auki yleisölle päivittäin, ja siellä voi mm. Osallistua viljelyyn, oppia biodiversi-
teetistä sekä viljelytekniikoista. Puutarhan yhteydessä toimii myös viehättävä kahvila, jossa käytetään hyväkseen viljelmiltä saatavia tuotteita.

Myös Vancouverissa Kanadassa kaupunkiviljely on yleistynyt ja kaupungin päättäjät ovat lähteneet mukaan innokkaasti. Osa Vancouverin kaupungintalon pihasta on muutettu vihan-
nesmaaksi ja kaupunkiviljelyä on helpotettu lainsäädännön avulla. Kaupungissa on myös jo useita kaupallisia ja yhteiskunnallisia kaupunkiviljelyyn keskittyneitä yrityksiä, jotka tuot-
tavat ruokaa myyntiin. Yritykset hyödyntävät viljelyssä mm. talojen kattoja ja takapihoja.

Lisätietoja: kaupunkiviljely.fi, kaantopoyta.fi
prinzessinnengarten.net/about/, www.capitalgrowth.org/home/

VIHERKATOT, KAUPUNGIN VIIDES ULOTTUVUUS

Viherkatto on katto, jonka päälle on pantu kasvualusta ja kasveja. Kasvit voivat olla mitä vain sammalista heiniin ja salaateista pihlajiin. Usein kasvillisuudella päällystetyt katot jaetaan lähes hoitovapaisiin luonnonmukaisiin viherkattoihin ja intensiivisempää hoitoa vaativiin kattopuutarhoihin.

Viherkatot ovat monimutkaisia teknisiä kokonaisuuksia, joissa on elävä komponentti: kasvillisuus ja kasvualusta sekä mm kasvualustan mikrobit ja katoilla elävät selkärangattomat. Viherkatot tuottavat meille monenlaisia ekosysteemipalveluita eli hyötyjä. Tiiviissä kaupunkirakenteessa ekosysteemipalveluja säilyttävä ja tuottava rakentaminen edellyttää luovia ratkaisuja, sillä luonto vaatii tilaa. Rakennusten katoilla on paljon hyödyntämätöntä tilaa.

Viherkatot mm. pidättävät tehokkaasti vettä ehkäisten näin tulvia ja kuormitusta vesistöissä ja siksi maailmalla ja meillä selvitetään niiden kapasiteettia säädellä kaupunkihydrologiaa. Haihduttaessaan kasvillisuus viilentää lievittäen kesäkuumuuksia, mikä puolestaan alentaa rakennusten jäähdytyskustannuksia. Kasvillisuus myös vaimentaa melua, puhdistaa ilmaa ja nostaa maiseman esteettistä arvoa.

Katot voivat ylläpitää myös hyönteispölytystä, joka sekin on ekosysteemipalvelu. Katoilla voidaan myös kasvattaa ruokaa paikallisesti, millä on yhtäältä taloudellista merkitystä vähävaraisille, mutta toisaalta suuri merkitys myös harrastus- ja virkistysmielessä niillekin, joille ravinnontuotanto ei ole taloudellinen intressi.

Viherympäristöjen virkistävä ja terveyttä edistävä merkitys on laajalti tiedossa, ja sovellusmahdollisuudet katoilla ovat hyvin laajat vanhainkotien dementiaapuutarhoista koulujen opetusympäristöihin ja työpaikkojen taukutiloihin. Näiden palveluiden tuottaminen laajamittaisesti kaupunkien katoilla voisi lisätä merkittävästi yleistä hyvinvointia.

Katoilla voidaan tarjota tilaa luonnon monimuotoisuudelle, jonka varaan ekosysteemipalvelut osataan rakentuvat. Katoilla voidaan tietoisesti pyrkiä jäljittelemään sellaisia avoimia luonnonympäristöjä, joiden lajit ovat vaarassa hävitä. Vastaavasti on tärkeää, että katoille ei tuoda sellaisia vieraita lajeja, jotka voisivat karata luontoon ja vallata alaa alkuperäislajeiltamme. Esimerkiksi maksaruohojen siirtämistä maanosista toisiin pidetään huolestuttavana, ja joistain lajeista on varoittavia havaintoja.

Viides Ulottuvuus – viherkatot osaksi kaupunkia on tutkimusohjelma, jossa tarkastellaan ekosysteemipalveluiden tuottamista katoilla ja viherkattojen soveltuvuutta suomalaisen kaupunkirakentamiseen. Tieteidenvälinen tutkimusohjelma selvittää, millaiset viherkattoratkaisut olisivat parhaat mahdolliset, huomioiden samanaikaisesti ekologiset, esteettiset,

taloudelliset, ylläpidolliset ja käyttäjän näkökulmat. Ohjelmassa haetaan malleja myös siihen, miten suomalainen lainsäädäntö voisi tukea ekosysteemipalvelujen tuottamista katoilla kestäväällä tavalla.

Kesällä 2011 inventoimme 51 viherkaton kasvillisuuden pääkaupunkiseudulla 19:ssä eri paikassa sekä pyydystimme selkärangattomia 9 katolla. Katoilla oli yllättävän rikas kasvi- ja selkärangatonlajisto, myös uhanalaisia kasvilajeja. Lisäksi mittasimme katoilta valuvan veden laatua ja otimme maanäytteitä. Näiden analysointi on meneillään talvella 2012.

Lisää katoista ja ekosysteemipalveluista:

www.luomus.fi/viherkatot

<http://www.helsinki.fi/henvi/yvv/ymparistotutkimuspaivat2012.htm>

<http://www.helsinki.fi/henvi/tutkimus/ENSURESuom.htm>

<http://blogs.helsinki.fi/wdc-2012/viides-ulottuvuus/>

MATKA MÜNCHENIIN

Oulun seudun ammattikorkeakoulun hortonomiopiskelijat tekivät viime keväänä matkan Müncheniin osana opintojaksoa Kansainvälinen Ympäristö-rakentaminen.

Maanantaina 2.5.2011

Lensimme aamulennolla Helsingin kautta Müncheniin, jossa tuuli kesäisesti ja vastassa olivat vihreät nurmet, kukkivat kastanjapuut ja auringonpaiste. Tutustuimme tyylikkääseen Hotelli Kempinskiin vihersistukseen sekä moderniin kansipiharakenteeseen ja muutopuutarhaan hotellin ulkopuolella. Pian jatkoimme junalla Münchenin keskustaan ja asettauduimme hostelliin.

Suuntasimme kastanjapuiden alle ulkoilmaravintolaan. Oli ihana ilma ja mukana aivan huipuporukka! Hyvä ruoka antoi virtaa ja etenimme keskustan läpi kohti Vanhaa kaupunkia. Nähtävää oli paljon ja vähän väliä olikin pysähdyttävä ottamaan valokuvia. Historialliset rakennukset, kirkot ja muurit kapeiden katujen varrella loivat keskieuropalaista tunnelmaa. St. Jakobsplats yhdisti vanhaa juutalaishistoriaa uuteen moderniin aikakauteen. Aukio oli hieman kalsea, koska suihkulähteet eivät toimineet. Viereiset porttikongit houkuttivat kurkistamaan sisäpihoille – ja muutamia meistä eksymään pääjoukosta.

Fünfhöfe eli ”viisi sisäpihaa” oli ylellinen ostoskeidas keskellä vanhaa kaupunkia. Kalliit vaateliikkeet ja ihanat kahvilat oli sisustettu tyylikkäästi ja arvokkaasti. Erään liikkeen valikoimista löytyi myös Fiskarsin puutarhatyökaluja. Riippuvat puutarhat, lasipinnat, tyylikkäätt lattiapinnoitteet, ylelliset värit ja materiaalit houkuttelevat ihmisiä ostoksille. Täällä ostoksilla käynti on elämys. Matalien kujien alta saavuimme avaralle aukiolle, jonka päällä leijui kahdeksan tonnia painava teräspallo!

Tiistaina 3.5.2011

Aamulla lähdimme S-bahnilla yliopistovierailulle Freisingiin kampukselle, jossa maisema-arkkitehtuurin ja maisemasuunnittelun opinahjot sijaitsivat. Freising on pienempi kylä Münchenin ulkopuolella. Matkalla piti vaihtaa junaa ja puolen tunnin odotteluajan käy-timme tehokkaasti hyväksi jalkautumalla paikalliselle omakotitaloalueelle. Valokuvasimme ja ihastelimme vanhojen talojen pieniä puutarhoja, joita oli selvästi rakkaudella hoidettu. Havupensasaidat oli leikattu tiptop, pihalla oli puutarhatonttuja, pieniä vesiaiheita ja toinen toistaan kauniimmin kukkivia puita.

Freisingissa maisema-arkkitehtuurin osaston professori kertoi meille yliopistostaan ja opin-noista. Huomasimme yllättävän paljon yhtäläisyyksiä kurssitarjonnassa. Esittely oli oikein kattava eikä lopussa kysymyksistämme meinannut tulla loppua! Kiertelimme vielä koululla

opiskelijoiden harjoitustöitä ja plansseja katsellen. Pienoismalleja olivat opiskelijat ainakin tehneet meitä ahkerammin. Koulutilat olivat hienot ja kaikin puolin opiskeluun motivoivat.

Seuraavaksi suuntasimme laajaan ja ihaistuttavaan Olympiaparkiin, joka oli vuoden 1972 olympialaisiin rakennettu puistoalue. Aikanaan puisto on varmasti ollut loistossaan. Nurmet, kukkula ja tekolampi olivat luonnollisen tuntuiset ja viihdyttävät. Hanhet ja ankat laidunsivat nurmella vapaana. Paikka oli sopiva koko perheen ulkoilupuisto, jossa koirat voivat myös olla mukana.

Jatkoimme jalan Petuelparkiin. Puisto oli rakennettu alueen viihtyisyyttä parantamaan ja siellä oli paljon käyttäjiä, lapsille monenlaista tekemistä, kiipeilyratoja ja muita leikkivälineitä sekä myös hurjaa vauhtia ohi polkevia pyöräilijöitä. Siellä oli myös muutamia ihaistutavia yksityiskohtia kuten aallokkoa muistuttava terassi ja siihen päädyimme hetkeksi loikoilemaan.

Illalla söimme hostellia vastapäätä olevassa ravintolassa, josta oli tarjolla mm. siansorkkia ja muita herkkuja!

Keskiviikko 4.5.2011

Vierailimme BUGA 2005 -alueella Riem-puistossa. BUGA-puutarhamesut järjestetään joka vuosi jossakin Saksan kaupungissa. Tarkoituksena on aina ehottaa kohdekaupungista joku tietty alue huippukuntoon viheralueiden osalta ja käyttää suunnittelussa ja toteuttamisessa alan uusimpia innovaatioita. Tänä vuonna BUGA-messut olisivat olleet noin 400 km:n päässä Münchenistä luoteeseen sijaitsevassa Koblenzin kaupungissa, mutta aikamme ei valitettavasti riittänyt sinne matkustamiseen. BUGA 2005 -kohde Münchenissä oli periaatteessa kokonaan

uusi asuinalue, joka oli rakennettu vanhan käytöstä poistuneen lentokentän tilalle. Oli hyvin mielenkiintoista nähdä, millaisia suunnitteluratkaisuja alueella oli käytetty ja miten entinen lentokenttä oli saatu sulautettua uuden asuinalueen identiteettiin.

Riemin asuinalue ja siihen sulautuva puistoalue oli kokonaisuudessaan hyvin "aakea ja laakea". Varsinkin puistoalueella muotokieli oli hyvin suoraviivaista, aukiomaista ja tasaista, oikeastaan tunnelma oli hieman kuin Pekingin taivaallisen rauhan aukiolta. Entisen lentokentän tunnelma oli selvästi havaittavissa varsinkin puiston puolella, sillä pitkät ja leveät kilometrien pituiset puistokäytävät olivat entisiä kiitoratoja. Alueelle oli myös jätetty entisen lentokentän esineistöä, kuten esim. lähteville lennoille matkustajia opastava valokyltti: Abflug. Kokonaisuudessaan Riem oli mielenkiintoinen alue, mutta viheralueiden hieman huono kunto yllätti, vaikka kohteet olivatkin melko uusia. Kokonaisuudessaan alue ei ollut vielä aivan valmis ainakaan rakennusten osalta ja osa väliaikaisista BUGA 2005-messurakennelmista oli purettu ja niiden paikalla ei ollut mitään.

Torstai 5.5.2011

Torstain ensimmäisenä kohteena oli Arnulfpark, joka oli uusi asuin-, virkistys- ja liikekeskittymä hyvin lähellä Münchenin keskustaa. Arnulfpark koostui pääasiassa moderneista rakennuksista sekä puistomaisista viheralueista. Alue oli jaettu neljään osioon, joita olivat maa, ilma, vesi ja tuli. Osa näistä osioista oli selkeästi nähtävissä, kun taas toiset jäivät hieman epäselvemmiksi. Esim. ilmaosiota kuvastivat ilmeisesti rakennukset isoine lasi-ikkunoineen, kun taas vettä kuvasti selkeästi isohko vesiaihe. Päälimmäisenä Arnulfparkista jäivät mieleen laajajakot nurmialueet, joita ei ollut leikattu kovin äskettäin, sekä leikkialueet.

Arnulfparkista suuntasimme Super Bowl -skeittipuistoon, joka oli erittäin mielenkiintoinen kokonaisuus. Skeittipuisto liittyy sijainniltaan historialliseen Hirschgarteniin. Se on suunniteltu yhdessä harrastajien kanssa, mikä oli selvästi nähtävissä. Puistossa oli betonista valettuja skeittialueita, joiden suunnittelu vaatii erikoisosaamista. Skeittipuiston yhteydessä oli lisäksi mm. ulkopelikenttä sekä kiipeilyseinä.

Modernin skeittipuiston jälkeen kohteena oli historiallinen Nymphenburgin linnan puisto, joka oli peräisin 1700-luvulta. Puistossa yhdistyivät barokkityyli sekä englantilainen maisemapuutarha. Oli mukavaa vastapainoa nähdä historiallinen kohde uudempien, modernien viherrakentamiskohteiden seassa. Täsmällinen ja siististi hoidettu barokkipuutarha sijaitsi linnan välittömässä läheisyydessä, kun taas vapaamuotoisempi maisemapuutarha levisi laajalle alueelle linnan länsipuolelle. Vaikka maisemapuutarhaan kuului laajoja leikkaamattomia niittyalueita, niitä ei saanut käyttää piknikpaikkana (minkä tulimme huomaamaan).

Nymphenburgin puiston lähellä sijaitsi myös Botanischer Garten, kasvitieteellinen puutarha, jossa osa meistä vieraili vielä päivän päätteeksi. Puutarha oli 220,000 m²:n laajuinen ja kasvilajeja oli noin 14 000. Se on yksi maailman merkittävimmistä kasvitieteellisistä puutarhoista. Alueella oli myös luonnontieteellinen museo (Museum Mensch und Natur), jota ympäröivät ryhmäkasvi-istutukset näyttivät olevan parhaassa loistossaan. Puutarha teki laajuudellaan sekä rehevyydellään suuren vaikutuksen ja oli kaikin puolin loistava päätös päivän kierrokselle.

Matkan anti

Münchenin opintomatalla näimme monipuolisesti erilaisia viherrakentamiskohteita. Osa kohteista täytti ennakko-odotukset, kun taas toiset eivät olleet ihan niin hienoja kuin odotimme. Monet kohteista olivat hienosti suunniteltuja ja toteutettuja, mutta niiden hoito vaikutti puutteelliselta. Monin paikoin esimerkiksi nurmialueet olivat leikkaamattomia ja rikkaruohot rehottivat.

Münchenissä oli jo täysi kesä, joten kasvillisuus näytti meille parhaat puolensa. Puut ja kukat kukkivat joka puolella. Saimme ihailta sellaista kasvillisuutta, joka ei välttämättä menesty Suomessa. Erityisesti useat viherkatot ja -seinät kiinnittivät huomiomme.

Näimme Münchenissä paljon mielenkiintoisia vesiaihteita. Monet näkemämme leikkipuistot olivat erilaisia kuin Suomessa. Saimme varmasti inspiraatiota erilaisten kohteiden suunnitteluun.

Kohdevierailujen lisäksi pääsimme myös tutustumaan saksalaiseen maisemasuunnitteluun ja -arkkitehtuurin opetukseen.

Perjantai-iltana ihailimme vielä pelto- ja metsälaikkujen muodostamaa tilkkutäkkimäistä maisemaa lentokoneesta käsin. Vihdoinkin pääsimme lepuuttamaan jalkaparkojamme!!! Saavuimme kotiin uupuneina, päänahka palaneena, mutta monta kokemusta rikkaampana laukut tuliaisina pullollaan. Suomen kesä ei ollut edennyt piiruakaan ja saavuimme yhtä koleaan Ouluun kuin lähtiessämme. Hieman jäi harmittamaan matkan lyhyt kesto, sillä Münchenin miljoonakaupungissa olisi ollut vielä paljon nähtävää ja koettavaa. Myös nälkä kasvoi syödessä, sillä matka pani miettimään, kuinka paljon maailmalla on maisemasuunnittelijalle vierailun arvoisia kohteita ihailtavaksi ja inspiraation lähteeksi. Tulevaisuudessa on siis tiedossa lisää kipeytyneitä jalkoja ja palaneita päänahkoja...

INTENSIIVIVIikko HOLLANNISSA

Neljäntoista hengen ryhmä maisemasuunnittelun opiskelijoita lähti huhtikuussa 2011 'S-Hesrtogenboschin kaupunkiin, Hollantiin, paikalliseen Has den Boschin kouluun, opettelemaan luovuutta. Vastaavanlaista kurssitoteutusta ei omasta koulustamme, Lepaalta, löytynyt joten olimme kiinnostuneita ja uteliaita ottamaan selvää, mitä Creativity-luovuus-kurssi meille oikein tarjoaa.

Odotuksissamme oli kurssin lisäksi ainakin valtavat tulppaani-istutukset, joita tosiasiaassa näimme yllättävän vähän. Hollanti oli miellyttävä ja kaunis maa, jossa kevät oli juuri kauneimmillaan. Itse kurssimme oli mielenkiintoinen ja se avasi varmasti jokaisen osallistujan silmät miettimään ympäröivää luontoa, puutarhoja ja niiden materiaaleja uudella tavalla. Opimme ainakin, että meidät suomalaiset on kasvatettu kunnioittamaan luontoa ja luonnonmukaisuuden tavoittelu taitaa olla meissä sisäsyntyistä. Joskus voisimme rikkoa omia rajojamme ja kokeilla jotain ihan päinvastaista.

Kaksi viikkoa kauniissa Hollannissa meni kuin siivillä paikallista elämäntapaa viettäen. Käytössämme oli vuokrapyörät koko kahden viikon ajan, joilla kuljimme kouluun ja kotiin joka päivä. Pyöräily Hollannissa olikin alkuepäilysten jälkeen erittäin sujuvaa ja hauskaa. Omat liikennevalot pyöräilijöille olisi luksusta myös Suomessa. Paikalliset ihmiset olivat pitkiä, erittäin ystävällisiä ja avuliaita.

Tiistai 12.4.2011

Ensimmäisenä kouluaamuna suuntasimme kouluumme Has den Boschiin supermarketin aamupalan kautta. Tunnit alkoivat yhdeksältä opettajamme Arnoudin vetämänä. Kävimme läpi muun muassa luovuuden 5 perustaa ja opimme myös kolme tekniikkaa luovuuteen.

Tunnit vaikuttivat hyvin mielenkiintoisilta, ja luovuudesta oppi jo yhdessä päivässä valtavasti uutta. Teimme monia tehtäviä ja testejä, sekä kokeilimme luovuuden rajojamme ja pyrimme rikkomaan niitä. Epävarmat ja hiljaiset suomalaiset joutuivat koville joutuessaan vastaamaan tunneilla esitettyihin kysymyksiin ja näyttäessään suunnittelutuloksiaan. Pyrimme laajentamaan ideoitamme perinteisten käsitysten ulkopuolelle. Luovuutta voi oikeasti oppia!

Keskiviikko 13.4.2011, toinen koulupäivä

Toisen koulupäivän aamuna kävimme tutkimassa koulumme pihaa yhdessä opettajamme Arnoudin kanssa. Hän kertoi meille hollantilaisesta tyylistä leikata puita ylös suuntautuviksi, niin että piha-alueelle jää enemmän tilaa. Leikkaustapa on hyvin yleinen Hollannissa ja kyseisiä puita näimmekin ympäri kaupunkia.

Aloimme myös suunnitella itse erilaisia tapoja käyttää tuttuja tuotteitamme. Esimerkiksi mitä kaikkea muuta hauskaa nurmikolla voi tehdä, kuin laittaa sitä pihan keskelle? No siitähän

voi tehdä pöydän, aidan, tuolin, lampun ja vaikka mitä. Loppupäivästä jokainen esitteli kaksi parastaan työtään muulle ryhmälle.

Kuvassa tyyppillisesti leikattu puu Hollannissa. (1 kuva)

Torstai 14.4.2011, ensimmäinen retkipäivä

Päivä alkoi, kun opettajamme Maartje, sekä kolme hollantilaista kurssitoverimme Peter, Siska ja Jeroen hakivat meidät hotelliltamme. Ensimmäisenä tutkimuskohteemme oli Den Boschin linnat. Linnojen idea perustuu uudenaikaiseen kaupunkirakentamiseen, jossa asunnot rakennetaan tiiviiseen ryhmään, linnoitukseksi, jolloin ympärille jää mahdollisimman paljon puhdasta luontoa.

Tällä hetkellä linnoja on seitsemän, mutta niitä tullaan rakentamaan yhteensä yhdeksän. Linnoitusten yhteydessä toimii golfkenttä. Jokaista linnaa varten on palkattu omat arkkitehdit, jotta visio ja lopputulos olisi jokaisessa erilainen. Tutustuimme neljään linnaan, joista ihastuimme kolmeen. Neljäs oli hyvin ajatuksia herättävä...

Kuvissa linnat. (3 kuvaa)

Seuraava kohde oli Griftpark Utrechtin kaupungissa. Puisto on rakennettu saastuneen maan päälle ja sieltä löytyi melkein kaikkea; skeittiparkki, kahvila-ravintola, kotieläimiä, näköalakumpu, lintukoto, koirapuisto, perennamuuri ja vanhoista tiilistä tehtyjä kivikorimuureja.

Kuvissa perennamuuri ja puiston käytävää. (2 kuvaa)

Tämän jälkeen lähdimme Paendorpin alueelle, Utrechtiin. Alueelta löytyi aivan mahtava kombinaatio: toimistorakennuksia ja puutarhapalstoja sekaisin! Tarvitaan vain yksi parkkipaikka ja idea on hyödyksi kaikille käyttäjille: toimistotyöntekijät saavat kauniin ympäristön, jonne voi mennä syömään lounasta ja palstojen omistajat saavat turvallisen paikan, jota päivisin valvotaan ja joka ei ole asutuksen lähellä. Osa firmoista on kuulemma myös ottanut oman palstan ja käyttää sitä esimerkiksi firmojen tilaisuuksissa.

Ekskursiomme viimeinen osuus oli illan hämärtyessä Utrechtin valot eli Trajectum Lumen, joista monien suosikit olivat kanaalissa veden alla epäsäännöllisesti liikkuvat vihreät valopallot, sateenkaaritunneli ja värikäs kirkon mosaiikki-ikkunasta tulevaa valoa esittävä teos. Upeat olivat myös katukiveykseen upotetut valot, jotka näyttivät missä kirkon muurit ennen menivät.

Kuvassa sateenkaaritunneli. (1 kuva)

Perjantai 15.4.2011

Koska torstain reissu kesti niin myöhään, koulu alkoi vasta iltopäivällä. Käytimme aamupäivän hyödyksi ja kiertelimme kaupungin keskustassa ihastelemaan kauniita rakennuksia ja vaatekauppojen sisältöä.

Koulussa Maartje opetti meille mielenkiintoisen ideasuodatusmekaniikan nimeltä "COCD-box". Nimi viittaa tekniikan keksineen yhtiön nimeen eikä sinänsä tarkoita mitään. COCD-box toimii hyvin, jos ideoita erittäin paljon ja niistä halutaan valita toteuttamiskelpoiset ja innovatiivisimmat ideat.

Tekniikka toimii siten, että ensin kaikki ideat listataan ylös. Sen jälkeen ryhmälle ihmisä annetaan sinisiä, punaisia ja keltaisia tarroja, joita he saavat laittaa eri ideoiden kohdalle seuraavanlaisesti: Sininen – helposti toteutettavat, muttei järin uudenlaiset ideat, Punainen – Toteutettavissa olevat ideat, jotka ovat myös innovatiivisia ja uusia, Keltainen – Erittäin innovatiiviset ideat, jotka eivät välttämättä vielä ole toteutettavissa, mutta mahdollisesti tulevaisuudessa. Systemi on hyvin käytännöllinen kun kyseessä ovat suuret ihmisryhmät, joissa ideoita syntyy paljon.

Viikonloppu 16-17.4.2011

Lauantaina päätimme lähteä opettajan suosituksesta 'S-Hertogenboschin lähistöllä sijaitsevaan Eftelingin teemapuistoon. Eftelingistä löytyy huvipuistolaitteita ja eri satuihin perustuvia puistoalueita, niin sanottuja taikametsiä. Efteling oli alusta asti jokaisen osallistujan mieleen, sillä heti portille näimme upeat ja reissun ensimmäiset tulppaani-istutukset, joita olimme odottaneet näkevämme koko matkan alusta asti.

Tulppaaniin lisäksi Eftelingissa oli paljon nähtävää ja lauantai-ilta kuluikin kokonaan tuikeuuden puiston eri osiin. Vaikka Efteling on tarkoitettu lapsille, löytyy sieltä myös aikuisille paljon nähtävää ja varsinkin maisemasuunnittelun opiskelijana huomio kiinnittyi erityyppisiin istutusalueisiin, erimuotoisiksi leikattuihin pensasaitoihin ja valaisimiin sekä erinäköisiin vesiaiheisiin ja -elementteihin.

Kuvat Efteling- satupuistosta.

Sunnuntain vietimme tutustuen lähiympäristöön. Yksi mielenkiintoisimmasta paikallisista nähtävyyksistä oli pallonmalliset asuintalot. Bolwoningen- nimisessä lähiössä pääsee asustamaan golfpallon muotoisessa rakennuksessa, johon kuuluu myös pieni varasto ja piha. Hotellimme lähistöltä ja vähän kauempaakin löytyi useita pieniä ja isoja viheralueita, joissa melkein kaikissa oli jotakin nähtävää ja erilaista. Puistojen yksi mielenkiintoinen piirre oli se, että jopa keskusta-alueen puistoista melkein jokaisessa oli jonkinlainen eläin-/lintuaitaus, jossa

asusteli muun muassa kanoja, ankoja ja jopa lemmikkieläimiä. Muutama ryhmästämme lähti tutustumaan kaupunkiin venekiertoajelun kautta. Laiva kulki pitkin jokia ja kanaaleja. Ajelu kesti noin 50 minuuttia ja sitä kautta sai kuvan kaupungista vesistöjen kautta. Ajelun ainoa haittapuoli oli ehkä se, että opas puhui hollantia, joka on vieras kieli meille kaikille.

Maanantai 18.4.2011

Tänään jatkoimme siitä, mihin perjantaina jäimme. Jokainen valitsi perjantaina keksityistä ja parhaiksi äänestetyistä ideoista yhden, jonka haluaisi toteuttaa, ja suunnitteli ideasta pienoismallin paperille. Sen jälkeen meidät jaettiin ryhmiin, ja jokainen ryhmä askarteli yhdestä ideasta pienoismallin, joka päivän päätteeksi esiteltiin muille ryhmille.

Maartje-opettajamme piti meille luennon myös valosta, sen käyttäytymisestä ja ominaisuuksista sekä erityyppisistä valaistuksista. Koska päivä oli kaunis, opettaja vei meidät lounaan jälkeen ulos pienelle kävelykierrokselle ja esitteli meille lähiseudun uusia asuinalueita, joiden arkkitehtuuri oli saanut inspiraationsa laivoista ja merestä. Tutustuimme myös talojen maanalaisiin pysäköintiratkaisuihin, sekä koulun takana sijaitsevaan puistoon, joka toimii lähiseutujen hulevesien imeytysaltaana.

Kuva seuraavalla sivulla: kerrostalot, joiden arkkitehtuuri muistuttaa laivaa.

Päivä oli antoisa, sillä pääsimme todella käyttämään luovuuttamme ja käsiämme pienoismallien rakentamisessa, ja saimme pohtia, miten saisimme aikaan parhaan lopputuloksen käytettävissä olevista materiaaleista.

Valosta opimme paljon uutta, sillä emme olleet ennen joutuneet miettimään sitä näin monesta eri näkökulmasta. Saimmekin tehtäväksi lisätä valon myös pienoismalleihimme, mikä toimi ikään kuin käytännön harjoituksena valon käytöstä. Näimme lisäksi valokuvia uudenaikaisesta ja innovatiivisesta valojen käytöstä, josta saimme ideoita myös omiin suunnitelmiimme.

Tiistai 19.04.2011

Meitä oli pyydetty valmistelevaan esitys joko omasta innovatiivisesta suunnitelmastamme, josta olimme innostuneita tai muuten innovatiivisista suomalaisista puutarhoista. Päivä alkoi siis powerpoint-esityksellämme, jossa kerroimme Sapokan vesipuiston, Kultarannan, Keravan keskuspuiston sekä Turun Ekeluodon tyyleistä ja suunnitelmallisista ratkaisuista. Näytimme myös muutamia omia suunnitelmiamme muun muassa metsä- ja aistipuutarhasta.

Esityksemme jälkeen Arnoud johdatteli meidät päivän aiheeseen, Innovative gardens. Hän näytti meille erilaisia innovatiivisia puutarhoissa käytettyjä ratkaisuja sekä suunnittelumalleja.

Teimme suunnitteluharjoituksen, jossa meillä oli piha-alue, joka oli esimerkiksi täynnä vettä, nurmikkoa, pensaita tai laatoitusta. Meidän piti suunnitella yhdestä edellä mainitusta alkutilanteesta piha, jossa olisi ainakin terassi, vettä ja nurmikkoa, kuitenkin niin että alkutilanteen elementti säilyi vallitsevana. Ennen ruokataukoa kävimme suunnitelmat yhteisesti läpi.

Iltapäivän tunnit kuluivat suunnittelussa ryhmä- tai parityönä puutarhan, jossa oli muuttuvia, liikuteltavia osia, puutarha ilman kasveja tai yhdistelmän näistä kahdesta. Teimme myös suunnitelmasta pienoismallit, jotka äivän päätteeksi esittelimme koko ryhmälle.

20.4. Keskiviikon ekskursio Saksan Landschaftsparkkiin

Automatka Saksan Duisburgiin kesti pari tuntia ja tuolla suhteellisen lyhyellä matkalla hollantilainen lättänä ja puistomainen maisema vaihtui mäkiseksi ja metsäiseksi.

Duisburg on ollut jo 1700-luvulla merkittävä teollisuuskeskus ja etenkin rauta- ja terästehtaita alueella on paljon. Tästä johtuen alue onkin paikoin todella pahoin saastunut. Vierailumme kohde, Landschaftspark, käsittää vanhan terästehtaan ja sitä ympäröivän noin 200 hehtaarin alueen. Itse tehdas suljettiin jo 1980-luvulla ja kymmenisen vuotta myöhemmin kaupunki järjesti alueen kehittämiskilpailun. Suunnitelmista voitokkain oli Peter Latzin, ja se perustui ajatukseen, että vanhaa tehdasaluetta ei yritetä peitellä, koska sillä on historiallista arvoa. Tavoitteena olikin saada ihmiset ennemmin ymmärtämään alueen historiaa puiston kautta. Suunnitelmassaan Latz antoi myös saastuneiden maamassojen jäädä kasvillisuuden puhdisttaviksi sekä keksi vanhoille tehdasrakenteille uusia käyttötarkoituksia.

Puisto oli kaikessa erilaisuudessaan uskomattoman viehättävä ja tunnelmaltaan erilainen kuin mikään muu. Rosoiset tehdasrakennelmat sopivat hyvin yhteen puistomaisen alueen kanssa ja mielenkiintoista valokuvattavaa riitti loputtomiin. Puistossa oli huomioitu monet eri käyttäjäryhmät lapsista aikuisiin ja pyöräilijöistä kiipeilijöihin.

Pääsimme kiipeämään päätä huimaavan korkealle vanhan sulattamon kylkeä pitkin, lasimme liukumäkeä tehdasrakenteiden seassa, ihmettelimme erästä monimutkaista lasten hiekkalaatikkoa, johon sai pumpattua vettä ja ihailimme eri tyylein suunniteltuja, vierekkäisiä pikkupuutarhoja, jotka oli sijoitettu betonisiin bunkkereihin. Lasten leikkipaikkoja tuntui olevan joka puolella ja yksi nurkkaus oli kokonaan varattu kiipeilijöille.

Kuvat Saksan Landschaftspark- puistosta.

Yhteenvetona Landschaftsparkista voinee sanoa, että se oli todella mieleenpainuva ja vaikuttava, sekä ennen kaikkea uskomattoman onnistuneesti toteutettu, sillä ihmisiä liikkui alueella tasaisena virtana kuin missä tahansa puistossa, joten oli vaikea kuvitella, että vähän yli 20 vuotta sitten se oli ollut toimiva tehdas.

Torstai 21.4.2011

Kurssin viimeispäivän aiheena olivat värit. Päivä aloitettiin käymällä läpi Johannes Ittenin väriympyrän periaatteet. Tutustuimme myös värien havaitsemiseen ja värien vuorovaikutukseen. Mietimme miten värejä voi käyttää hyväkseen ihmisen käyttäytymistä ohjailtaessa. Keltainen jalkakäytävä esimerkiksi erottuu selvästi tummasta asfaltista, niin autoilija hidastaa vauhtiaan automaattisesti.

Teimme väriytysharjoituksia, joissa tietty maisema väritettiin valitsemillaan väriteemoilla ja lopuksi analysoitiin minkälaisen tunnelman tietty väriteema luo. Esimerkiksi kirkkaat värisävyt luovat ympäristön, joka vaikuttaa vilkkaalta ja eloisalta, kun taas sinisävyiset värit luovat rauhallisuutta ja viileyden tunnetta.

Kuva kurssilta: väriharjoituksia ja töiden esittely.

INTENSIVIIVIKKO
HOLLANNISSA

1/2012

25

Iltapäivällä meille jaettiin todistukset kurssin suorituksesta ja kävimme vapaata keskustelua miltä kurssi oli tuntunut. Kaikki osallistujat olivat sitä mieltä, että olivat oppineet valtavan paljon näiden 10 päivän aikana ja olivat erittäin tyytyväisiä kurssisisältöön. Kurssi oli antanut osallistujilleen enemmän kuin olimme osanneet ajatellakaan.

Perjantai 22.4.2011

Viimeisenä päivänäimme Hollannissa lähdimme Hertogenboshin kaupungista Amsterdamiin. Tähän aikaan puut olivat jo täydessä lehdessä ja kukassa, Hollannin luonto kauneimmillaan. Amsterdamsissa ihmettelimme arkkitehtuuria ja vierailimme Vondelpark -nimisessä vilkkaassa puistossa aivan Amsterdamin kupeessa. Amsterdamin keskusaukiolla oli tivoli, jonka hurjimpiin laitteisiin uskaltautuivat vain harvat. Amsterdamsissa yövyimme perinteisissä Hollantilaisissa houseboateissa, laivoissa, jotka olivat yötä päivää kiinni kanavien laitureissa. Teimme vielä viimeiset sipulikukkaostokset Hollannissa, missä ihmiset olivat erittäin ystävällisiä ja auttavaisia, kunnes seuraavana aamuna edessämme olivat lennot takaisin Suomeen.

Saara-Maria Jokinen, Essi Laine, Emma-Maria Laukkonen, Annika Pätiälä, Maija Sipilä, Jonna Kuisma, Sanna Nikkonen, Laura Tubal, Kukka Koskinen, Lea Hettula, Hilla Rajaveräjä, Krista Järvinen, Milla Vainio ja Tiia Helvilä, HAMK/maisemasuunnittelun opiskelijat

*Kuvat
Amsterdamista.*

**INTENSIVIVIIKKO
HOLLANNISSA**

1/2012

27

HORTONOMIEN YHDISTYS ry:n

UUOSIKOKOUS

lauantaina 24.3.2011 klo 12-14

**Turun messukeskuksessa, kokoushuoneessa 1-2,
Messukentänkatu 9-13, 20200 TURKU**

Yhdistyksen vuosikokouksessa käydään läpi yhdistyksen menneitä ja tulevaa toimintaa sääntöjen määräämällä tavalla. Yhdistyksen toimintakertomukseen ja toimintasuunnitelmaan voi tutustua etukäteen internetissä, yhdistyksen kotisivuilla (osoite alla).

Kahvitarjoilu

Vuosikokousta ennen tai sen jälkeen voi tutustua Puutarhan Kevät-messuihin ja Perinnekeoti-tapahtumaan. Messukävijät pääsevät molempiin tapahtumiin samalla lipulla. Kaikki 25-vuotiaat pääsevät sisään ilmaiseksi Turun messukeskuksen juhluvuoden kunniaksi.

Lämpimästi tervetuloa!

Lisätietoja: Eila Sihvola, sihteeri@hortonomienyhdistys.fi, p. 040 761 8184
www.hortonomienyhdistys.fi/ajankohtaista.html